

Grundløn; 67 Kr. regner man, hans Tantieme har været i Gennemsnit i de sidste 4 Aar, og saa har han en Huslejegodtgørelse af 48 Kr. Af de 473 Portører, som bo i København, have ganske vist kun de 394 dette Huslejetillæg, medens der er nogle, der ikke have det — man kan regne, som man vil, med dem, som have det, eller med dem, som ikke have det. — Men da de fleste have det, regner jeg foreløbig med dette, at en Portør i København nu har 985 Kr. Naar han ikke har noget Alderstillæg, vil hans Grundløn efter den ny Lov blive 1,260 Kr., og han vil stige med et Beløb af 275 Kr. eller 21,9 pCts Fortjeneste. Dersom han derimod har et Alderstillæg paa 84 Kr., har han 1,069 Kr., og han vil saa kun faa 20 pCt. eller ialt 1,282 Kr. 80 Øre. Hvis de 80 Øre afrundes opad til 1 Kr., vil han altsaa erholde 1,283 Kr. Men hvis han fik efter den ny Lov, vilde hans Løn blive 1.260 Kr. plus 120 Kr. i Alderstillæg eller 1,380 Kr. Han vil altsaa for sit Vedkommende miste 97 Kr., som inddrages i Statskassen. Og tænke vi os nu det Tilfælde, at han ikke har haft noget Alderstillæg før og maaske nu om et Aars Tid eller to eller maaske kortere Tid efter den ny Lovs Ikrafttræden har tjent i 4 Aar og skal rykke op, vil han faa sin Grundløn og det ny Alderstillæg paa 120 Kr. og vil altsaa komme til at staa højere end den, som har tjent længere end han. Man kan sige, der ligger en Ubillighed deri. Hertil vil jeg svare: Det kan man med en vis Ret paastaa. Men naar vi skulle samle 12,380 Tjenestemænd, der ere lønnede under 4 forskellige Love, og som have haft forskellige Lønssatser og forskellige Trin for Alderstillæg, og af hvilke nogle have faaet tillagt en vis Del af deres Tjenestetid ved Oprykning, ind under 23 Lønningsklasser, saa vil man ikke — selv om de alle faa en Fordel, et Plus — kunne undgaa at pege paa enkelte og sige: Ja, men han faar mindre end den anden. Det lader sig ikke gøre at samle saa mange, der have været spredte i forskellige Love, under forskellige Bestemmelser, under een Lov og saa ganske matematisk regne det ud, saa at de alle faa forholdsvis ens. Naar man er gaaet med til her at stille den Bestemmelse op, i Løbet af 4 Aar at afkorte Lønningsforbedringen til 20 pCt. og i dette Tilfælde alligevel lade Grundlønnen staa, saa kan man sige, at der her er en Ubillighed. Dertil vil jeg svare: Ja, men man kan nu en Gang ikke lave den ene Undtagelse

efter den anden fra en Undtagelse fra Hovedregelen. Man maa have nogenlunde rene Hovedlinier at følge, og det hele varer jo kun kort Tid, kun 4 Aar. I denne Tid kan den Tjenestemand, der ikke har tjent i 4 Aar ved Lovens Ikrafttræden, springe op i Alderstillægene efter et halvt, et helt eller to Aars Forløb og kommer derved maaske højere op end den, der har tjent længere end han. Men det kan altsaa kun vare ganske kort Tid, for den, der har et Alderstillæg, skal ogsaa springe op, naar 4-Aars-Perioden er forbi, og naar 4 Aar ere gaaede, bortfalder denne Overgangsbestemmelse om at inddrage i Statskassen det, Lønningsforhøjelserne overstige 20 pCt. for de første 13 Lønningsklasser, og henholdsvis 15 og 10 pCt. for de øvrige. Det falder bort, og saa staaar hver Tjenestemand efter denne Lovs Bestemmelser ganske, som om disse Bestemmelser om Afdrag i de første 4 Aar aldrig havde eksisteret. Paa anden Maade kan denne Bestemmelse ikke fortolkes. Jeg hører ikke til dem, der mene, at hvis der i Løbet af de 4 Aar maatte tilkomme de vedkommende et Alderstillæg, kunne de ikke faa det, fordi der staaar i Bestemmelsen, at det een Gang fastsatte Afdrag ikke kan forandres. Men det kan jo ikke være Meningen. Det er en Regel, som saavel den gamle som den ny Lov har, at hvert 4de Aar rykke de op paa et nyt Alderstillægstrin, og denne Ret tages ikke fra dem, enten de skulle lønnes i 4 Aar efter den gamle Lov med alt, hvad de have, plus 20 pCt., eller efter den ny Lovs Bestemmelser; men at lønne dem efter et Hul midt imellem to Love, der fyldes med Fortolkning, det har aldrig været Meningen. Enhver kan forstaa, at det kan ikke ske. Jeg synes derfor, at denne Bestemmelse i og for sig er klar nok, og derved indvinde vi nogle Penge, der skulle bruges i Overgangstiden. En given Ting er det jo dog, at mindre end 20 pCt. Tillæg faar jo ingen i de første 13 Lønningsklasser trods Afkortningen, og 20 pCt. Tillæg er dog en Femtedel af, hvad de have opnaaet i Forvejen. Det er dog et ikke ringe Tillæg. Men ved disse Beparelser ville vi indvinde omtrent 480,000 Kr. aarlig i Sammenligning med Regeringsforslaget, saaledes som der er gjort Rede for det i Motiverne.

Jeg skal dernæst gaa over til Ændringsforslagene under Nr. 32 og 33. De ere stillede for at tydeliggøre Forslaget, saaledes at ingen kan tage fejl af, at Oprykning skal forstaaes efter Klassernes Nummer og ikke efter Lønningstrin, thi